

Hartslag

Verhalen van verandering

Actie Waterkracht

Schoon drinkwater geeft jongeren weer een toekomst

INHOUD

Hartslag

04

Water in Ethiopië

Een betere toekomst voor Shenisiyo

06

Actie Waterkracht

Een week lang water voor Herjan en Timo

07

Bakkerij in Albanië

Roxhersa opent bakkerij dankzij startkrediet

08

Feest in Nijverdal

Winkelvrijwilligers Berend en Manny al twintig jaar betrokken

10

Nieuws

Uit binnen- en buitenland

11

Medewerker in beeld

Astrid luistert naar de levensverhalen van ouderen

12

Naaaimachine voor de toekomst

Alice uit Libanon zorgt nu zelf voor inkomen

14

Opvang in Moldavië

Samen spelen en samen huiswerk maken

VOORWOORD

Schoon drinkwater geeft nieuw perspectief

'Ik ben onder de indruk van mensen in Jemen, ze zijn zo veerkrachtig ondanks ontzettend moeilijke omstandigheden. Samen met onze collega's en partnerorganisaties proberen we veel Jemenieten te helpen. De behoefte aan schoon drinkwater is enorm groot. Er is in Jemen schaarste aan water. En het water dat wel beschikbaar is, is vies en van slechte kwaliteit.

Samen met een lokale organisatie delen we hygiëneproducten uit, zoals maandverband, zeep en jerrycans om water in te vervoeren. Eén van de moeders vertelt hoe blij ze is met deze – voor ons heel gewone – producten. 'Mijn kinderen spelen veel buiten. Omdat we geen schoon water en zeep kunnen betalen, hadden ze vaak last van infecties en diarree. Ik merk dat hun gezondheid vooruitgaat dankzij de zeep en het schone water dat we hebben gekregen.'

Deze moeder is enorm opgelucht. Niet alleen vanwege de betere gezondheid van haar kinderen, maar ook omdat ze nu geen medicijnen meer hoeft te kopen. Werken aan de kwaliteit van drinkwater betekent dus ook direct een

bijdrage aan de gezondheid van mensen en een verlichting van de gezondheidszorg.

In hetzelfde dorp geeft Rahab aan dat ze altijd probeerde het drinkwater te koken. Door de hoge gasprijzen kon ze dit niet meer betalen. We werken daarom in Jemen ook aan de opvang en opslag van regenwater en zorgen voor filters om het water schoon te maken. 'Ik bedelde vaak om geld voor schoon water en voor medicijnen. Nu we het

waterfilter hebben, hoef ik niet meer te bedelen', vertelt Rahab.

Wat is het mooi om te merken dat schoon drinkwater niet alleen de gezondheid

verbetert, maar ook de stress en zorgen bij ouders verlicht.

Als ik deze verhalen uit Jemen hoor, word ik stil. Ik ben trots dat ons werk impact heeft. En ik probeer het niet voor lief te nemen dat wij schoon drinkwater zo uit de kraan kunnen krijgen...'

Eva van Iwaarden
Adviseur voor
Dorcas Jemen

COLOFON

Jaargang 40, nummer 1

Hartslag is het magazine van Dorcas, waarmee we u willen inspireren met verhalen van verandering. Hartslag is een gratis magazine dat drie keer per jaar uitkomt.

© Het kopiëren of overnemen van artikelen is toegestaan, mits met bronvermelding.

Hoofdredactie: Rosita van Eerde, redactie@dorcas.nl

Redactie: Anniek Ypenga, Irene Bartelds

Concept en vormgeving:

BladenMakers, bladenmakers.nl

Drukkerij: De Ideeënfabriek, ideeenfabriek.com

Wilt u een (adres)wijziging doorgeven of uw abonnement op Hartslag opzeggen? Ga dan naar dorcas.nl/contact.

For those in need! Dorcas investeert in duurzame verandering in het leven van mensen die achtergesteld worden. Bij armoede, uitsluiting en crisis creëren we mogelijkheden voor hen om tot bloei te komen. Zo volgen we Jezus Christus.

Dorcas

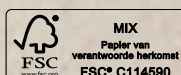
Postbus 1500, 1300 BM Almere

T. 088 0502800

E. info@dorcas.nl

W. dorcas.nl

IBAN: NL04 RABO 0106 2500 00

'Ik ben bijna niet meer ziek'

Schoon drinkwater geeft Shenisiyo betere leefomstandigheden

Schoon water is van levensbelang. Het drinken van vervuild water leidt vaak tot ziektes zoals diarree, cholera, difterie en tyfus. Kinderen die ziek worden van het vervuilde water kunnen niet meer naar school. Dit maakt hun toch al kwetsbare toekomst nog moeilijker.

Dit was ook het geval voor de zestienjarige Shenisiyo. Ze woont in een dorp op het platteland, in het midden van Ethiopië. Ze was vaak ziek door het drinken van vervuild water en door een slechte hygiëne. Dankzij de aanleg van een waterpomp en watertappunten in haar dorp én op haar school is ze gezonder en mist ze nauwelijks meer lessen. Ze droomt over een betere toekomst, waarbij ze andere mensen helpt aan schoon drinkwater.

Minder vaak ziek

‘Sinds er op school schoon drinkwater is, hebben ik en de andere leerlingen veel minder last van ziektes zoals diarree en griep. Hierdoor hoef ik school niet zo vaak meer te missen’, legt Shenisiyo uit.

Voordat Dorcas zorgde voor schoon drinkwatervoorzieningen op haar school, was de situatie onhygiënisch en onveilig. Er was geen mogelijkheid om je handen te wassen en de paar latrines die er waren, hadden geen deur en waren erg vies. Veel leerlingen gebruikten daarom de bosjes, die

een behoorlijk eind van de school lagen, als toilet. ‘Ik vond het eng om naar de bosjes te gaan en voelde me vaak onveilig op school. Hierdoor sloeg ik vaak ook lessen over.’

Handen wassen

Na de aanleg van schoon drinkwatervoorzieningen veranderde dit. ‘We leerden hoe we onze handen moesten wassen en ook kwamen er goede latrines.

‘Ik voelde me vaak onveilig op school’

De situatie op school is nu veel beter. Ik ben bijna niet meer ziek en droom zelfs weer van een vervolgopleiding. Ik wil graag ingenieur worden. Dan kan ik ook zorgen voor schoon watervoorzieningen op andere plekken.’

Geef voor schoon drinkwater via dorcas.nl/geefvoorwater.

Ouders blij met schoon drinkwater en hygiënelessen

Anyano is vader van zeven kinderen, waarvan er drie naar dezelfde school gaan als Shenisiyo. Hij is blij dat er nu schoon drinkwater is. Ook heeft hij via de lessen op school van zijn kinderen geleerd over het belang van een goede hygiëne.

‘We hebben in het verleden veel problemen gehad door vervuild water. We waren afhankelijk van het regenwater dat in de vijvers viel. Dit water dronken we gewoon, maar het was erg vies. Dieren zoals ezels en honden dronken van hetzelfde water en urineerden er ook in. Soms was er ook geen water door de droogte. Dan moesten we wel een dag lopen om water te halen.

Gelukkig is dit probleem opgelost sinds de aanleg van een waterpomp en tappunten voor schoon drinkwater. Mijn kinderen en ik zijn nu veel gezonder. En niet alleen door het schone drinkwater. Ook door de lessen op school over hygiëne, zoals bijvoorbeeld het wassen van je handen met water en zeep. Van die lessen heb ik ook weer geleerd.’

Een week lang water voor Herjan en Timo

In maart 2023 deden vijfhonderd gezinnen en individuen mee aan Actie Waterkracht. Zij dronken een week lang niets anders dan water. We vroegen oud-deelnemers Herjan en Timo hoe ze de week ervoeren en of ze dit jaar weer meedoen aan Actie Waterkracht.

Hoe vond je het meedoen aan Actie Waterkracht?

'Het was een mooie manier om te beseffen hoeveel water gerelateerde producten je drinkt, zoals thee en koffie. En dat niet iedereen daar toegang tot heeft en we het hier in Nederland heel goed hebben.'

Waarom deed je mee?

'Ik heb zelf in Haïti gezien dat mensen soms een aanzienlijk stuk moeten lopen om water te halen, dus ik kon me goed vinden in de actie.'

Welk drankje miste je het meest?

'Koffie. We lopen op werk altijd om 10 uur even met collega's naar het koffieapparaat en voor vergaderingen haal ik graag even een bakkie. Dat kon in die week niet en dat was wel een wake-up call, want ik moest echt fysiek wennen aan geen koffiedrinken.'

Ga je dit jaar weer meedoen?

'Ik vind het goed om met dit soort acties bezig te zijn, dus wellicht wel. Voor een klein bedrag kun je al zoveel betekenen.'

Hoe vond je het meedoen aan Actie Waterkracht?

'Leuk! Toen ik uit school kwam liet mama het boekje van Waterkracht zien. Ik heb toen samen met mijn vriendje Jesse een van de puzzels uit het boekje gemaakt. Ook hebben we een proefje met water uit het boekje gedaan en ik heb een Doppler gewonnen. Die gaat nu bijna elke dag mee naar school.'

Waarom deed je mee?

'Mama heeft verteld dat kinderen in andere landen niet altijd schoon water hebben en er soms ver voor moeten lopen.'

Welk drankje miste je het meest?

'Drinkyoghurt, want dat vind ik het lekkerst!'

Ga je dit jaar weer meedoen?

'Ja, lijkt me leuk.'

Ook Janny (80) deed vorig jaar mee aan Actie Waterkracht. Haar verhaal lees je op dorcass.nl/zijdedenmee

Roxhersa opent bakkerij met startbedrag

Trots staat de Albanese Roxhersa (32) in haar gloednieuwe bakkerij. Ze is een week open en blij met de klanten die nu in haar winkel staan. In de vitrine liggen broodjes, taarten en rijen chocolaatjes.

‘Ik heb al jaren de droom en het verlangen om iets voor mezelf te beginnen’, vertelt Roxhersa. ‘Ik vind bakken niet alleen heel leuk, ik ben er ook goed in!’

Omdat ze geen ervaring heeft met het runnen van een bedrijf, besluit ze om een cursus over bedrijfsvoering te volgen bij een van de lokale partners van Dorcas. Na de tien maanden durende cursus ontvangt de Albanese 800 euro van Dorcas om in haar eigen bedrijf te steken. Ze vindt een huurpand in een zijstraat van een drukke weg in Korçë en schaft de rest van de spullen aan die ze nog nodig heeft

voor haar bakkerij.

De bakkerij ligt op een goede plek. Het busstation is vlakbij en in de zomer is er plek voor een tafeltje op de stoep.

De bakkerij opzetten en openhouden is hard werken. Ze is niet veel thuis en

haar twee kinderen komen naar de bakkerij om te lunchen. Na school worden ze opgehaald door haar man of kunnen ze naar het kindcentrum voor Romakinderen, een

naschoolse opvang van Dorcas. Hoewel haar cursus is afgelopen,

‘Ik wil de cyclus van armoede doorbreken’

heeft ze nog regelmatig contact met een coach van de opleiding om mee te sparren. Ook wordt haar bakkerij als voorbeeld gebruikt voor nieuwe cursisten en komen ze langs om te kijken hoe het loopt. Tussen het harde werken door droomt Roxhersa alweer verder: ‘Ik wil eigenlijk iemand in dienst nemen en de middelbare school afmaken. Zo kan ik mezelf nog verder ontwikkelen. Dan kan ik echt de cyclus van armoede doorbreken.’

A photograph of an elderly couple, Bernard and Manny, standing in a craft shop. Bernard, on the right, is wearing a dark jacket and a colorful striped scarf. Manny, on the left, is wearing a white top and a dark jacket. They are both smiling. The shop has shelves with jewelry and a large window in the background showing trees and a car.

'We hadden dit werk de afgelopen twintig jaar niet willen missen'

Echtpaar Bernard en Manny al vanaf eerste uur betrokken bij Dorcas Winkel Nijverdal

‘Je blijft hier werken tot het niet meer gaat. Ik denk dat het voor ons ook zo zal gaan. Het is dankbaar werk en je weet waar je het voor doet’, vertelt Manny Slijkhuis (80), vrijwilliger van het eerste uur van Dorcas Winkel Nijverdal. Op 27 maart bestaat de kringloopwinkel twintig jaar. Samen met haar man Bernard (81) blikt Manny terug.

Omkijken naar anderen, dat doen Bernard en Manny al hun hele leven. In de jaren negentig waren ze via hun kerk betrokken bij een weeshuis in Polen. Bernard: ‘Als je eenmaal in dit wereldje actief bent, dan kom je al snel in contact met andere soortgelijke organisaties.’ Zo kwam het echtpaar rond de eeuwwisseling terecht bij Dorcas. Manny hielp destijds vooral met de Dorcas Voedselactie en het sorteren van kleding.

Oude bakkerij

Bernard: ‘Dorcas was bezig met het uitbreiden van het aantal winkels en vroeg of wij niet op zoek konden gaan naar mensen en naar een pand om ook in Nijverdal een winkel te starten.’ Samen met acht vrijwilligers van het kleding sorteren werd een winkelteam gevormd. ‘In die tijd had je de mensen zo gevonden, alleen het vinden van een pand ging niet zo makkelijk. Uiteindelijk vonden we een oude bakkerij met een kleine winkelruimte ervoor.’

Geen winkelervaring

Geen van de vrijwilligers had ervaring met het runnen van een winkel. Om inspiratie op te doen, brachten ze een bezoek aan andere Dorcas-winkels in Hoogeveen, Heiloo en Aalsmeer. ‘We hebben gekeken hoe anderen het doen, maar uiteindelijk ga je je eigen weg, want je moet het doen met de mensen die je in jouw winkel hebt’, legt Manny uit.

De opening van de eerste winkel door de burgemeester.

Winkel te klein

De voormalige bakkerij was bij de start eigenlijk al te klein en door de grote belangstelling bleef de winkel groeien. ‘Op een gegeven moment zaten we helemaal vast. We zijn daarom op zoek gegaan naar een grotere locatie. Dankzij een ondernemer die Dorcas steunde, konden we het vorige pand aan de Rijssensestraat kopen.’

Meer dan honderd vrijwilligers

Niet alleen de winkel werd groter, ook het aantal vrijwilligers bleef groeien. Er waren in die periode maar liefst zo’n 110 vrijwilligers actief. Op dit moment zijn er bijna tachtig vrijwilligers in dienst bij Dorcas Winkel Nijverdal, die sinds afgelopen najaar voor de derde keer is verhuisd en nu in een voormalige supermarkt aan de Beltmolenweg zit.

Na twintig jaar is het echtpaar nog steeds wekelijks betrokken bij de winkel. Bernard is onderdeel van de technische dienst en is elke vrijdag bezig met het repareren en controleren van de ingebrachte elektrische apparaten. Manny staat op vrijdagmiddag in de winkel. Ze is verantwoordelijk voor de afdeling met sieraden en horloges en springt als het nodig is bij in de verkoop.

Niet willen missen

Terugkijkend op de afgelopen tijd hebben ze geen spijt van alle uren die ze als oprichter, bestuurslid, organisator van activiteiten en als verkoopmedewerker in de winkel hebben gestopt. ‘Het werken hier geeft een goed gevoel, je weet waar je het voor doet, hè. We hadden het niet willen missen.’

Lees het hele interview op dorcas.nl/jubileumnijverdal

Eerste Dorcas haakactie groot succes

De allereerste Dorcas crochet along 'Van garen tot glimlach' bleek een groot succes. Tien weken lang kregen meer dan zesduizend hakers elke week een mail met een nieuw patroon voor een vlaggetje. De vlaggenlijn die zo werd gemaakt kon worden ingeleverd bij Dorcas, zodat wij ze op diverse plekken weer kunnen verkopen. De opbrengst van de actie gaat naar onze ouderenprogramma's waarin granny's (ouderen) voedsel en sociale hulp krijgen. Deze link met ouderen is heel bewust gekozen, omdat een granny ook een bepaalde haaktechniek is. Dus (gehaakte) granny's voor (buitenlandse) granny's.

Twee jaar oorlog in Oekraïne

Het was vorige maand twee jaar geleden dat de oorlog in Oekraïne uitbrak. Het conflict heeft enorm veel mensen geraakt. Dorcas startte direct met noodhulp, maar biedt nu nog steeds hulp aan de mensen die te maken hebben met de gevolgen van de oorlog. We ondersteunen vluchtelingen met praktische en psychologische hulp en zorgen voor de mensen die (alleen) zijn achtergebleven. Ook houden we de bestaande projecten zoveel mogelijk draaiende, zoals bijvoorbeeld de jaarlijkse Blue Bucket Campaign. We willen vragen of u wilt (blijven) bidden voor alle mensen die geraakt worden door deze oorlog.

Wilt u meer weten over wat we doen? Kijk dan op dorcas.nl/oekraïne

Kledingsorteergroep Kaatsheuvel bestaat dertig jaar

Al dertig jaar lang sorteert een groep van zo'n vijftien trouwe vrijwilligers uit de regio Kaatsheuvel wekelijks kleding voor Dorcas. Het jubileum werd onlangs gevierd met een etentje voor de vrijwilligers, de oprichters en enkele oudgedienden.

Het ontstaan van de kledingsorteergroep in Kaatsheuvel gaat nog veel verder terug in de tijd, naar de jaren zeventig. Pastoor Smarius richtte destijds verschillende werkgroepen op, waaronder de groep Missie, Ontwikkeling en Vrede (MOV). Deze werkgroep regelde allerlei acties, zoals een collecte voor Nederlandse missionarissen en een koffieverkoopactie voor boeren in landen onder de armoedegrens. Op een gegeven moment kwam één van de leden op het idee om

kleding in te zamelen voor mensen in nood. De leegstaande doopkapel werd gebruikt als opslagruimte en in de eerste jaren werd kleding ingezameld voor projecten van twee zusters in Letland en voor vluchtelingen in de regio. Na het stoppen van deze projecten kwam Dorcas in beeld. Dit is inmiddels dertig jaar geleden. En nog steeds sorteren de vrijwilligers met veel enthousiasme en plezier elke week de ingezamelde kleding.

Dorcas-medewerker Astrid Groen

'Ik luister naar de levensverhalen van donateurs'

'Voor Dorcas kom ik mijn bed uit. Letterlijk. Elke werkdag ben ik onderweg om naar het (levens)verhaal van een donateur te luisteren. En dat geeft me veel energie.'

Relatiebeheerder

Astrid Groen is relatiebeheerder particulieren en nalatenschappen bij Dorcas. Als iemand Dorcas wil opnemen in haar of zijn testament, dan staat Astrid klaar om diegene te ondersteunen in de wirwar van regeltjes die daarbij komt kijken.

Astrid: 'Met zo'n vierhonderd mensen heb ik nu telefonisch of per mail contact over nalatenschappen. Twee dagen in de week ben ik op pad, de andere dagen heb ik telefonisch contact met donateurs, heb ik vergaderingen en verwerk ik gegevens.' Met collega's ontwikkelde ze een brochure met informatie en een stappenplan, want er valt veel te regelen als iemand overlijdt. 'Het is dan een geruststelling voor de nabestaanden als er zaken geregeld zijn. Ik zie dat mensen het stappenplan doornemen met hun kinderen en zelfs kleinkinderen. Dat oma bijvoorbeeld vertelt dat de liederen die ze in de begrafenisliturgie wil in dit boekje te vinden zijn.'

Nalatenschap van een vijftiger

Het relatiebeheer heeft mooie kanten, maar kan ook best heftig zijn. 'Kijk, als iemand heel oud is geworden en Dorcas al jaren in het testament heeft staan, dan is het mooi om een nalatenschap

te ontvangen', vertelt Astrid. 'Maar er zijn ook nalatenschappen die je liever niet had willen hebben. Waarvan je

'Ze was net zo oud als ik. Ik heb staan huilen op kantoor'

hoopte dat Dorcas die over dertig jaar zou krijgen en die dan afgehandeld

zouden worden door mijn opvolger. Ik herinner me nog de nalatenschap van een mevrouw uit Amsterdam. Ze was net zo oud als ik toen ze na een aanrijding overleed. Ik heb staan huilen op kantoor. Maar wanneer ik me dan realiseer dat het de gebrokenheid van het leven is, kan ik omgaan met dit verdriet.'

Lees meer over Astrid en haar werk op dorcas.nl/astridgroen

Astrid Groen op bezoek bij donateur mevrouw Demper.

Een naaimachine voor de toekomst

Alice uit Libanon zorgt nu zelf voor inkomen

‘Ik heb niet alleen een vak geleerd, ik kreeg er ook een naaimachine bij. Nu kan ik zelf voor inkomen zorgen.’
Alice uit Libanon is dankbaar. ‘Ik hoop dat het project blijft doorgaan zodat er meer vrouwen baat bij hebben.’

‘Het zijn moeilijke tijden en we zijn dankbaar voor dit project’, vertelt Alice. Ze is weduwe en heeft twee zoons. Het leven in Libanon is niet gemakkelijk, met een wankelende economie en een groot aantal vluchtelingen uit buurland Syrië. Alice waardeert haar nieuwe vak en haar inkomen. ‘Ik heb leren naaien, de lessen waren waardevol; nu heb ik een beroep. De naaimachine werd zelfs bij ons huis gebracht.’

Leiderschap en zelfvertrouwen

Dominic is een van de trainers van het project. Hij vertelt dat het project ook bijdraagt aan zelfvertrouwen. ‘De training is bedoeld om te leren hoe

je een kleine onderneming in kleding begint. Hoe start je een winkel? We beginnen met uitleg over hoe je een onderneming op poten zet. We geven ook inzicht in leiderschap en training in zelfvertrouwen.’

Praktische vaardigheden

Praktische vaardigheden zijn ook erg belangrijk. ‘We gaan in op marketing en hoe je social media kunt gebruiken bij de verkoop van producten en diensten. Daarbij moet je uitstralen dat je verstand hebt van je product of je dienst. En verder gaan we in op hoe je de prijs bepaalt en hoe je de boekhouding aanpakt.’

In de workshops komt ook de persoonlijke houding aan de orde. Een positieve houding en doorzettingsvermogen zijn

onmisbaar in de ogen van de trainer. ‘Om productief te zijn, heb je discipline nodig’, stelt hij.

Werken vanuit huis

‘Het voelt goed om op deze manier voor jezelf te kunnen zorgen’, zegt Alice. ‘En ik ben niet de enige. De vrouwen in het project hebben allemaal leren naaien en

‘Het voelt goed om voor jezelf te kunnen zorgen’

ze hebben ook allemaal een naaimachine gekregen. We naaien en repareren kleding. We kunnen nu vanuit huis werken en zorgen voor een inkomen.’

Voelt als familie

‘We hopen dat meer organisaties het voorbeeld van dit project volgen’, zegt Alice. ‘Het gaat om meer dan alleen vaardigheden. Als je het kantoor van Dorcas binnenstapt, voelt het gelijk vertrouwt, als een omhelzing, het voelt als familie. De steun die wij hier hebben ervaren geeft ons het gevoel dat er nog steeds vriendelijke mensen zijn die oprecht anderen willen helpen. Ik bid dat God het werk van het project zal zegenen.’

Opvang voor kinderen in Moldavië

'De kinderen zijn hier veilig'

Een groepje kinderen speelt in de zijkamer, maar als ze geroepen worden voor het eten zitten ze in een mum van tijd rustig aan tafel. In het opvangcentrum in Moldavië leren de kinderen over gezondheid, over persoonlijke hygiëne en hoe je anderen kunt helpen. 'Voor de meeste kinderen zou het wel goed zijn als ze hier elke dag konden komen, maar daar is op dit moment geen geld voor', zegt Aneta, Dorcas-medewerker in het kindcentrum. 'Maar ook met drie dagen in week zien we verandering in de kinderen.'

Samen huiswerk maken

Het opvangcentrum telt in totaal twaalf kinderen. Ze doen huiswerk, helpen soms in de keuken en ze leren nieuwe dingen. 'Ouders hebben vaak weinig tijd om de kinderen te helpen met huiswerk, of ze zijn er zelf niet goed in', legt Aneta uit. 'Op school krijgen de kinderen die de stof niet begrijpen vaak geen aandacht. Hier nemen vrijwilligers de tijd om uitleg te geven. Dat zien we terug in de schoolresultaten, die gaan echt vooruit.'

Een buitenkans

Een van de vrijwilligers is Janna. Terwijl ze drinken inschenkt voor de kinderen vertelt ze enthousiast over haar werk. 'De kinderen zijn veilig hier, ze zwerven niet op straat. Ze leren nieuwe dingen, ze leren hoe ze zich sociaal moeten

gedragen en ze zijn lekker bezig. Het is voor de kinderen een buitenkans om zich hier te ontwikkelen.'

Spelen

Na het eten is er even vrije tijd en gaan de kinderen naar buiten. Achter het centrum is een speelplaatsje waar ze kunnen klimmen en schommelen. Gabriëlle (10) en Dennis (11) hebben het naar hun zin in het centrum. De favoriete dag van Dennis is de vrijdag, want dan spelen ze spelletjes, zoals tikkertje. Gabriëlle is vooral blij dat ze even kan bijkomen als ze uit school komt. 'Ik kan hier tekenen en daar hou ik van. Later wil ik kunstenaar worden, en ook dokter.'

Zelfvertrouwen

'We doen allerlei activiteiten, zoals naar

het park om vuilnis te rapen. Sommigen helpen de jongere kinderen met hun huiswerk of we gaan op bezoek bij ouders. Belangrijk is ook dat de kinderen

'Kinderen leren elkaar helpen en vertrouwen'

zich hier vrij voelen om over problemen te praten, en samen na te denken over een oplossing. Kinderen leren niet alleen vaardigheden, ze leren ook elkaar helpen en vertrouwen. Dat is goed voor hun zelfvertrouwen', aldus Aneta.

*'Het water dat Ik
geef, zal in hem een
bron worden waaruit*

water

opwelt dat eeuwig leven geeft.'

– Johannes 4: 14

**Geef water,
geef leven!**

Voor **slechts 17,50 euro** heeft iemand toegang tot schoon drinkwater.

Eén op de vier mensen heeft geen toegang tot schoon drinkwater. Dat zijn maar liefst twee miljard mensen in totaal. Het drinken van vervuild water leidt vaak tot ziektes zoals diarree, cholera, difterie en tyfus. Dorcas wil dat iedereen toegang heeft tot schoon drinkwater en helpt daarom bij het aanleggen van watersystemen. Steun ons werk en geef voor schoon drinkwater!